

2014. december 5. péntek

Iz 29,17-24; Zs 26; Mt 9,27-31

Azon a napon a vakok szemei látni fognak

"Íme, még egy kevés kis idő, és Libanon gyümölcsösökkertté változik Izajás álma, szellemi gyümölcsösökert, ami a népét éltetni fogja.

Mint egy korai Hegyibeszéd.

Mi kell ehhez? Hát, hogy a vakok szemei elkezdjenek látni.

Hogyan fognak látni? / Itt Izajást félreteszem, mert látszólag ~3000 évet ugrunk. /

Hogyan fogunk látni? Gondolkodni kezdünk. Bocsánat! Merünk!

Kérdéseket tehetünk fel, mert a "bátrak korszaka" már lejárt/?/.

Máglyára, már nem kell menni. Hatalma van az embernek egyre jobb, pontosabb összefüggéseket keresni és ha szükséges a régieket elhagyni, túllépni rajtuk. Az azonos következtetések személyes tapasztalatok találkozása lesz. Nem félelemkeltő hiedelmeken alapuló kényszeregység. Érveléssel feszegetjük egymás véleményét, nem büntudattal.

Az istenimádatot az Ősbizalomért való hála váltja fel.

És Jézus után szabadon:

Bátrabban az út porában;

Bátrabban, mint korábban;

Ha felétek járhatok;

Megmosom a lábatok;

Ujvári Józsi